

Rivas: “O mar segue indefenso”

Dous anos despois de que se convertese nunha das cabezas visibles do movemento *Nunca Máis*, o escritor Manuel Rivas criticaba onte que os políticos sentan só a chamada salvaxe de “asegurarse” no poder e arranxar os problemas do seu partido mentres “o mar segue indefenso”. Rivas segue lanzando dardos e a súa diana é o Goberno galego: non lle perdoa que a súa principal tarefa nos últimos dous anos estivese centrada nun exercicio de “boxing interno”, para arranxar a sucesión do presidente, Manuel Fraga, en lugar de se dedicar a garantir “a seguridade marítima”. Esa é, para Manuel Rivas, “a máis evidente do que pasa” e a “rexeración política” nas institucións galegas é, ao seu xuízo, a única solución: lograr que os gobernantes de Galicia sexan xente “ó servizo do país” e non individuos “aferrados ó poder, mesmo cando se afunden os barcos”.

O Prestige, lembra Manuel Rivas a dous anos de afundirse o petroleiro, puxo de manifesto “non só a incompetencia para xestionar a catástrofe no seu momento, senón tamén unha deficiente actuación do Goberno de dereitas nesta Comunidade durante moitos anos”. A mellor expresión disto é, segundo as súas palabras, o chamado Plan Galicia, que agora, apuntou, “enarboran con tanto escándalo”, e que, ó seu xuízo, supón unha “autodenuncia do poder da Xunta, porque nos fai preguntar que se fixo antes e que se fixo despois”.

“Está claro que o primeiro punto do Plan Galicia debería ter sido a dimisión deste Goberno”, asegura Rivas, que contrapón o papel dos gobernantes cos da cidadanía ante a catástrofe: eles foron os que deron “un paso adiante” para que comezasen a cambiar as cousas. Ese foi, precisamente, o logro máis importante tras a catástrofe: o nacemento dun movemento cidadán de protesta que marcou un fito no activismo ecoloxista e na defensa do mar en todo o mundo. O ‘Prestige’ foi “un test para todos”: os cidadáns superaron con “valentía” o test e suspenderon os políticos, con mostras de “hostilidade continuas” desde o poder. “Tivemos que aguantar insultos, insinuacións, que nos chamasen terroristas e até cousas realmente infames. Só lles faltou meternos no cárcere e por suposto gañas non lles faltaron”.

A limpeza das costas foi, para o escritor e activista, en grande parte debido á acheга voluntaria de millóns de persoas, que regalaron horas do seu tempo, e se “enforcaron” durante meses cun traballo que é “absolutamente incuantificable”.

Para Manuel Rivas, o mellor resumo dos feitos que sucederon tras a catástrofe é un poema de Díaz de Castro: “un paso adiante e atrás, a terra dos soños non se move”. Neles ve unha realidade sen discusión: as aspiracións de Galicia permanecen “inamovibles”.